

[Kirsten Jacobsen]

Vi er i en situation nu, hvor vi kan konstatere, at det ikke bare er påstande; vi ved, at sådan er det ikke mere. De forbrugere, som bliver ramt i dette spil, må undgælde for det i mange, mange, mange år fremover. Derfor synes jeg ikke, at Folketinget kan være bekendt at lade lovløsheden herske og bare vente på et udvalg.

Jeg vil gerne som et kuriosum nævne, at når det drejer sig om at gribe ind over for autorisationer på andre områder, så har regeringen ingen blusel. Vi har lige fået vedtaget et forslag her i Folketinget gående ud på, at hvis man skylder det offentlige 50.000 kr., kan man ikke få beskikkelse. Hvis man skylder det offentlige 100.000 kr., tilbagekalder man beskikkelsen. Men hvis man snyder gud og hvermand, som skal købe et hus, som de skal betale for og lide under i mange år, så sker der ingenting. Det må de gerne. Man kan melde dem til politiet. Men når man gør det – for det er nemlig sket – så siger politiet, at det har de ikke kapacitet til at undersøge, det vil de overhovedet ikke tage sig af.

En anden ting, som overtrædes dagligt, er følgende: Det fremgår, at en ejendomsmægler skal optræde som en juridisk selvstændig forretningsdrivende, han skal skilte med sit eget navn. Hvad er der sket? Jo, hvis vi nu kigger i annoncerne om søndagen, vil vi se, at hvor kreditforeningerne i sin tid faldt over nakken på hinanden for at opkøbe de bedste butikker – de rigeste kreditforeninger fik selvfølgelig de bedste, og KD måtte tage skravlet, for de havde ingen penge – så ser man nu, at de ejendomsmæglere, som lod sig købe for ussel mammon, har fundet ud af, hvad det handler om, og mange af dem vil gerne ud af det. Og de kommer ud af det. Så står kreditforeningen med en butik uden indehaver. Får man så en anden selvstændig ejendomsmægler ind? Nej. Man driver den for egen regning. Man ser nu, at JN-gruppen f.eks. markedsfører sig selv hver søndag i alle aviser med JN Ballerup, JN sådan og sådan, JN sådan og sådan, uden navn på indehaveren. Dette er en klar overtrædelse af ejendomsmæglerbekendtgørelsen.

Jeg kunne nævne stribevis af andre tilfælde, som helt konsekvent overtrædes, og hvor ministeren ved det. Jeg har haft ministeren i samråd, hvor jeg har påpeget det, og brancheorganisationen har påpeget det. Ministeren ryster

på hovedet og siger: Man kan bare melde dem til politiet.

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg synes ikke, ministeren forvalter sit embede ordentligt i denne sag. Jeg synes, det er for dårligt, at ministeren blot skyder problemet fra sig og siger, at vi varetager kapitalens interesser, og at de forbrugere, der bliver ramt i den her situation i så lang tid, som udvalget sidder, og indtil Folketinget har nørklet noget sammen, kan skøtte sig selv, for vi vil ikke gribe ind, før dette udvalg er færdig.

Nu er det sagt fra denne talerstol, nu ved i hvert fald ordførerne, hvad problemstillingen er. Hvis man så også dér mener, at man skal vente på udvalgsarbejdet og først få lovlige tilstande om et par år, så må flertallet tage det ansvar. Nu er problemet rejst, forslaget er fremsat, så vi kan få gjort noget ved det, men det viser sig, at det ønsker man ikke at gøre.

Lissa Mathiasen (S):

Der er noget, der tyder på, at jeg kom til at ramme en øm tå hos forslagsstilleren med min bemærkning.

Når forslagsstilleren fremsætter et beslutningsforslag, der pålægger industriministeren at ændre ejendomsmæglerbekendtgørelsen, og samtidig giver udtryk for, at det ikke kan nytte noget, at man får nørklet noget sammen, der ikke er brugbart – og det er jeg meget enig i – så må forslagsstilleren vel have gjort sig den overvejelse, at hvis der skal laves et seriøst stykke arbejde fra ministerens side, før det vil været muligt at agere, så vil det først kunne foreligge hen på efteråret. På den baggrund mener jeg, at det er rimelig seriøst at spørge, om vi så ikke skulle afvente det arbejde, som nu går i udvalget?

Jeg respekterer fuldt ud fru Kirsten Jacobsens udtalelse om, at det ikke har været muligt på nuværende tidspunkt at få læst delbetænkningen. Det synes jeg er helt o.k., og derfor er det ikke fair at tage det med i debatten. Men man tager faktisk de ting op, og derfor synes jeg, at det er helt naturligt, at vi afventer det.

Der er ikke fra Socialdemokratiets side noget ønske om, at det her skal forbigås i tavshed, tværtimod. Vi har gentagne gange fra såvel det ene som det andet udvalg rejst denne problemstilling ud fra ønsket om at få sikret gennemskueligheden, få sikret valgfriheden. Jeg kan